

מדינת ישראל
הכנסת

ש.פ.

פרוטוקול מס' 14/א'

מישיבת ועדת הסירותים הציבוריים, שהתקיימה
ביום ג', ג' בתמוז תשס"ז - 12.6.56, בטעה 9.00.

נוכחו - חברי הוועדה:

ד. הקטין - היו"ר
ב. ארדיטי
ב"צ הראל
ח. יהודה
פ. זוארץ
ט. כפרית
ד. צברי
ד. בצר

מוזמנים:

י.ט. רוזנברג - סגן סר הסעד
מר ברסלע - המנהל הכללי של משרד הסעד
גב' הוטנר - מטעם משרד הסעד
גזברי משרד הסעד.

- סדר-היום:
- 1) קבלת סיכום בעיית הקצוצים בתקציב משרד הבריאות;
 - 2) סמיעת סקירה מפי סגן סר הסעד על בעיית הקצוצים במשרד הסעד;
 - 3) קביעת מועד לסיור במוסדות של משרד הסעד.

- - - -

היו"ר ד. הקטין: אני מתכבדת לפתוח את הישיבה.

אני חושבת שעלינו לסכם את הישיבה הקודמת
בשאלות תקציב משרד הבריאות. אני מציעה סיכום זה:

אחרי סקירה שנשמעה משר הבריאות בישיבה של
ועדת הסירותים על תכנית הקצוצים במשרדו, הפוגעת בפעולות היוניות,
התקיים דיון סקיף, אשר בו הסתתפו רוב חברי הוועדה. הדעה הכללית
היתה, שאין לקצץ בפעולות של המשרד, באשר זה יפגע בבריאות העם.

לכן ועדת הסירותים ממליצה שמשרד הבריאות יקים
ועדה, מורכבת מחברים בעלי נסיון ארגוני-רפואי, שתחקור ותציע
חסכוניות בטוח ארגוני, בלי לפגוע בפעולות היוניות.

אני מקווה כי סיכום זה מתקבל על דעת כל

החברים.

לקבל סיכום זה כפי שהוצע.

ה ו ח ל ט

לצוני לדעת, מה כוחן של ההחלטות שלנו
המתקבלות כגון?

ב. הרדיטי:

אנו רשאים לבקש דו"ח על ביצוע ההחלטות.

היו"ר ר. הקטין:

אנו מסליצים אבל איננו מבצעים.

ט. גצר:

אני מציעה שמגן סר הסעד ימסור לנו אינפורמציה
על הנועה בענין מוסד רעונה.

היו"ר ר. הקטין:

סגן סר הסעד י.ט. רוזנברג: לאחר הדיון שהיה בוועדה הסדורתים,
התקיים טו"ס ב"ן מועצת רעונה
והטנהל הכללי סר ברסלען הציע סר ברסלען כמה דברים לטוענה, והם
באנו לירי סיכום שמסרד הסעד יקים חומה גבוהה סביב המוסד, שיסגרו
את השער הקיימת היום ואסר הוא יוצא כלפי הסכונה, ושהסעד האחד
יהיה במרחק של שני קילומטרים לצד הכביש הראשי. כמו-כן שתהיה
ועדת טיון, אשר בה ישתתפו בציגי המועצה כדי להבטיח שהילדים
שיכנסו למוסד זה יהיו שוכבים או מקרים קלים, במידה זו שלא יוכלו
להפריע לאנשי הסכונה.

אנו נקבל את הילדים בתנאי שהם יהיו
שוכבים, וילדים טיט להם סיכוי להתקדם.

גב' הוצר:

סגן סר הסעד י.ט. רוזנברג: המועצה קבלה את הנוסח הזה והמועצה
הסכימה, אולם המסתכנים לא הסכימו.
המועצה באה בשם המסתכנים, שמסרד הסעד יסכים לקנות כמה מן הדירות
של המסתכנים בסביבה. בסך הכל ישנם 14 בתים בסביבה כולה, והמסדובר
הוא על רכיסת 8-9 בתים. אנו דחינו את הגישה הזו שהמסתכנים יצאו,
אולם מכיון שיש צורך להרחיב את המוסד הזה, וכפי שבאסר פה בישיבות
הוועדה, שהמוסד הזה יהיה מרכז להדרכה לעובדים, אז באנו לידי מחשבה
שהיה צורך ברכיסת הדירות הללו לעובדים, ולכן חשבנו שנוכל לרכסן.

אחרי סיכום זה יצא סר ברסלען לחו"ל.
בינתים המסתכנים מינו עורך דין מטלהם, על מנת שהוא יגן על
זכויותיהם, לצוני לומר, לשבחן של העורך-דין, שהוא היפס דרכים
ובכלל הוא ייצג את הקליינטים שלו בצורה נאותה. הם באו בהצעה
זו שמסרד הסעד יבטיח לקנות את הדירות בתנאי שהוא יסא בהוצאות
ההעברה שלהם וכו'. החוזה שהוצע לי - היו מצורפות הליו גם
טבלות - נדחה על ידינו, מכיון שחשבנו שכל הדבר הזה אינו "פיר" -
שהמסתכנים יצאו בכלל מהמקום; (ב) אגף מקרקעי המדינה יצטרך לרכוס
את הבתים הללו ולא אנחנו; (ג) מבקר המדינה פנה אלינו בטלה,
על סמך מה אנו הולכים בדרך זו.

כידוע, כל רכס שהוא שהמטלה קונה, נעטה
על ידי המעריך הממסלתי; הוא מעריך את הבית והיא קונה לפי מה
ספציע המעריך הממסלתי. ולכן אני אומר, אם הלינו מקבלים את התיאוריה
של הבניה בסבילם, אזי היינו עוטים זאת לפי באמצעותו של המעריך
הממסלתי. מכל זה יוצא, שאנו כאילו מפצים את המסתכנים. ולמעשה,
כך הם דורשים, פיצוי בבית חדש, אחרת הם אינם מסכימים.

כטיסבנו עם העורכי-דין, אזי העורך-דין של המסתכנים אשר, כי אנשי המועצה הציעו דבר ספר ברסלע הסכים עליו; שלא המסתכנים יבנו את הבתים בשבילם. יוצא איפוא, שאנו נצטרך לשלם עבור הבתים הישנים בהערכה של בית חדש, אמרנו כי אין זה שייך לנו, והוחלט שאגף מקרקעי המדינה יספל בזה ובקטתי שהחלטה תהיה ליברלית.

בינתיים יצא סכתב גלוי באיזה עתון מידישטי טטעם המסתכנים, בו הם סודיעים שהם אינם מסכימים לכל התנאים להם הוצעו. כל הבעיה הזו יצאה מבחינה פסיכוזית ונכנסה לדרך של סחיטה.

אתן לכם דוגמה: היה עלינו להעריך את גינת הבית. הם רוצים שאנחנו את הגינה נעריך במיוחד, מכיון שהם יצטרכו ל עסות גינה חדשה; וג) היתה דרישה שאנחנו נשלם להם דמי העברה. על זה הסכמנו. אמרנו שאנחנו לא נשלם להם, אלא שאנו נבצע את ההעברה. העורך-דין אמר: לא. מתברר שהם דורשים תשלום עבור ההעברה משיכון לשיכון. והיא, אם דייר יוצא אל מחוץ לעיר, אז הוא עושה זאת לא בגלל המוסד.

כמובן שאנו עכבנו דבר זה, מכיון שהמנהל הכללי שלנו היה בחו"ל. לדעתי, אם המועצה מוכנה לשתף פעולה, אז אנחנו נדון מתי תהיה פתיחת המוסד בכל השלבים, וזאת על אף התנגדותם של המסתכנים.

הי"ר ר. הקסיון: תרשו לי לברך את סר ברסלע לרגל שובו פחו"ל.

ט. כפרית: אני יודעת שקיים לחץ עצום לקבלת ילדים דפקטיביים במוסדות.

אני רוצה לציין כי בזמנו הוחלט שפתיחת המוסד צריכה להיעשות בהסכמתה המלאה של המועצה.

הי"ר ר. הקסיון: אני מציעה שאנו נדון בבעיית הקצוצים במסדר הסעד.

סגן סר הסעד י.ט. רוזנברג: התקציב של מסדר הסעד כפי שהוא נתקבל בכנסת היה מקוצץ בכמה סעיפים שהם חשובים וחיוניים למדי.

בשנת 1955/56 היה בתקציב הסעד סכום עבור עולים חדשים שהגיעו ארצה באותה שנה, - 195 אלף לירות. כשנתקבל התקציב החדש, הסכום הזה לא נכלל בו; גם לא נכלל סכום של 45 אלף לירות לעולים שעלו ארצה בשנת 1954/55. העולים לא הועברו למעברות, אלא הועברו ישר לרשויות המקומיות. והתקציב לרשויות המקומיות ומעברות שליד הרשויות, הועמד על אותו הסכום שהיה בשנה שעברה כולל התקציב הנוסף.

הרשויות טוענות, ולדעתי בצדק, שאם הועברו אליהן עולים חדשים בשנת 1955/56, ואשר אנו העברנו תקציב מיוחד בשביל עולים אלה, אנו בשביל שנה זו יכולים להקציב לרשויות אותו סכום, מטום שנוספו להן גזקקים נוספים, וכי לא כל העולים החדשים ייקלטו שם, ומסדר הסעד לא יוכל לעמוד בזה; וכי מה שהרשויות קבלו, הרי הן קבלו זאת עבור העולים החדשים אשר יבואו באותה שנה. מהעלאת

זאת ועוד: כתוצאה/המסכורות, הביא מסדר המוצר תכנית אשר לפיה צריך לקצץ בסכום די ניכר. הוחלט להעמיד את הקצוץ על סכום של 6 מיליון לירות. ההצעה היתה שמסדר

ועתה, רצוני להצביע פה על עוד בעיה

רצינית ואשר משרד הסעד מתלבט בה מאד, זוהי בעיית המקלטים, לא של הממשלה, אלא של מוסדות הסעד; ואני רוצה להצביע בעיקר על המוסדות של ארגוני הנשים. הם באים אלינו בטענה, ובצדק, הם אומרים כי מרבית הינדלים אשר במוסדותיהם הם של משרד הסעד, ולכן הם טוענים כי משרד הסעד ישותף בהוצאותיהם על המקלטים. אולם, הואיל ולא מצאנו את הכספים לכיסוי ההוצאות הללו במוסדות הממשלתיים שלנו, הרי ברור הוא כי מן ההכרח הוא למצוא פתרון והממשלה תצטרך לשלם הוצאות אלה.

והועלתה עוד הצעה לקיצוצים בסעיף ששמו

פ"ז פרדס-חנה. מחנה פרדס-חנה ידוע לרבים מחוץ הפרטומים שהיו לפני שנחיים בעתונות. המצב שם היה ללא נשוא. המטרה לא יכלה להשתלט על המצב והיו מקרים אשר סמרו השערות למשמעם. אז הוחלט בין משרד הסעד והסוכנות, לפזר את מחנה פרדס חנה, ולהעביר את המשפחות, חלק מהם למושבות, לחקלאות, וחלק שאינם מתאים לחקלאות יסודר בטיכון עם משק עזר וכו'; וחלק יישאר בפרדס-חנה, ואז אולי חלק זה לא יהווה בעיה כזו שלא יוכלו להשתלט עליה. תכנית זו, אי-אפשר, לכל הדעות, לבצע תוך שנה. מכל מקום, התחלנו בבצועה עוד לפני שנחיים. ואכן, חלק גדול ממשפחות פרדס-חנה הועברו משרד הסעד קבל על עצמו אחריות להחזיק במשפחות אלה גם לאחר העברתם למקום חדש עד אשר יקלטו. למטרה זו היה תקציב בסכום של 450 אלף לירות בשנה זו. בסכום זה משתתפת הסוכנות ב-250 אלף לירות, ואילו אנחנו - ב-200 אלף לירות.

לפי החשש הקיים היום לגבי ההתחייבויות

הקיימות של משפחות שכבר הועברו, אם נשתמש בכל הסכום של 250 אלף לירות של הסוכנות. אז נצטרך בערך ל-160 אלף לירות נוסף ל-200 אלף הלירות שלנו על מנת לכסות את ההתחייבויות הקיימות. ההצעה היא - לקצץ בסכום של 50 אלף לירות; פירושו של דבר זה, - הפסקת כל הפעולות בפרדס חנה.

ישנם עוד אי אלו סעיפים, אשר בהם אפשר

לקצץ, פה ושם, 50-100 אלף לירות. לדוגמה, הסעיף של סטיפנדיות. בסעיף זה אנו משתתפים ב-5000 לירות. אולי בסעיף זה נוכל לקצץ 1000 לירות.

זהו המצב כמו שהוא במשרד הסעד.

ועוד: התחלתי בדברי בענין הרטויות

המקומיות. אמרתי כי חסר לנו סכום די ניכר. הרטויות המקומיות סרבו לקבל את ההקצבה הזו למי המכסה של השנה שעברה, ואמרנו כי משרד הסעד איננו מקבל עולים חדשים אשר הגיעו מ-1.4.55. העברנו החלטה זו לסוכנות, ואמרנו כי הסוכנות תטפל באנשים אלה. מכיון שכך הייתה המחשבה, הרי אמרנו בטביל אלה אין תקציב לא בתקציבנו וגם לא בתקציב הרטויות המקומיות.

מר ברטלע:

נאמר ע"י סגן שר הסעד כי לא נקבעה על ידינו עמדה סופית ביחס לקצוצים. קצוץ פירושו צמצום הפעולות מפני כמה וכמה סיבות. מתקציב השנה שעברה, אזי הייתה זו הפעם הראשונה שלא קבלנו תוספת התייקרות לסעיפי התקציב. בעד החזקת ילדים בגני ילדים ומעונות יום עלה התקציב. האוצר לא נתן לנו תוספת התייקרות, וכך נוצר גרעון אשר אומר, כי עלינו לכסותו מתקציב זה. זאת ועוד: גם הסכומים שנחנו

לרשויות המקומיות חרגו מן המסגרת. היינו נאלצים לשלם את הסכום אשר עלה על ההקצבה בתקציב של השנה החולפת. האוצר אומר, כי עלינו לכסות זאת מתוך התקציב של שנה זו.

אם המדובר הוא על הפחתה עד כדי קצוץ בפעולות, הרי אפשר היה למצוא אי אלה סעיפים אשר בהם אפשר לקצץ; לעומת זאת, הריני מתנגד שאני נקפצא את פתיחת המוסד צפת. אני אומר, כי עלינו לעשות הכל כדי לפתוח מוסד זה. הוא הדין לגבי המוסד ברעננה. התקציב של המוסד בנוי על הכנסה. הסכום 55 אלף לירות, הוא הכנסות של הילדים. *דג+ל+ל+פ

אינני מביא בחשבון את ועדת של"ח. לפני נסיעתי נתבקטנו להשתתף מתקציבו הפרטי להקמת מקלטים. לא עלתה על דעת מישהו בוועדה כי בעיית מוסדות סגורים וגני ילדים חוכל להיפתר בדרך זו; זהו דבר שלא בא לידי פתרון, ואמרו כי עוד יחליטו עליו. למטרה זו יש צורך ב-70 אלף לירות.

מטרדנו מבצע פעולות/והוא איננו מוסתח על

מטכורות בלבד.

מהו אחוז המטכורה בכל התקציב?

ב"צ הרצל:

בין 20 ל-25 אחוזים.

מר ברסלע:

סגן טר הסעד י.ט. רוזנברג: ב-25 אחוזים אלה כוללים את העובדים במוסדות. המטכורה הכללית מגיעה ל-200 אלף ל"י בקירוב, לחודש, ואילו התקציב לפעולות - 900 אלף ל"י.

לא נעסוק בפירוט הסעיפים, ואף אין זה מתפקידנו לעסוק באילו סעיפים לקצץ.

ד. נצר:

מדברי סגן טר הסעד על הקצוצים הבינותי

טבכלל לא ימצא את הסעיפים בהם יוכל לקצץ. אני אומר, שאם לא נצאמץ לחסוך פה ושם, הרי שלא נגיע לזה אף פעם.

ביחס למוסד רעננה: כזכור, היו לנו דיונים רבים על בעיה זו, ודעה רוב חברי הוועדה היחה כי ראשית הפעולה היחה במסגה שנעטה ע"י משרד הסעד בזה שהוא נתן פרסום רב למדי על המוסד, עשה פעולה הסברה וכו' וכו'; משרד הסעד חיבל בעצמו במוסד זה. כחוצאה מכך, היו כל מיני חגובות, ולפי מהלך הדיונים אני מבינה כי נמצא הסכון בסעיף זה מסוים שהמוסד עדיין לא נפתח. לא זו בלבד אלא שחל עיכוב בפעולות, מה שלדעתי, הסכר יוצא בהפסד. הדוגמה הנאותה לכך היא המוסד רעננה, ואף הייתי אומר גם המוסד של צפת.

הופעתי לראות, כי קיים סעיף מטכורות על מוסד שלא נפתח. אציין בדברי אלה, כי משרד הסעד עובד לפעמים מתוך פרוטות, ואין משרד דומה לו אשר צריך להתחשב על כל פרוטה ופרוטה שיוצאת מתקציבו, כי אחרת זה פוגע באדם אשר הוא צריך לקבל אותה פרוטה המוצאת לשוא. לדעתי, שמירה מעולה על התקציב לא היה כאן.

בהרצאות ששמענו מפי סגן טר הסעד והמנהל הכללי, אנו מבינים טרועים הם לקצץ בפעולות, כאשר החלוקה של התקציב היא בין הרעבים, בין הנזקקים לנזקיים. לא יחכן שלא נשמע מכם על מחשבה או הצעה אחת על בדיקה קצוץ באדמיניסטרציה. הרי יודעים אנו כי הצעה האוצר לקצוצים לא באה מתוך נוחות ולא מתוך הפרזה; טר האוצר בא לידי מסקנה זו מתוך זה שראה כי אין לו כספים.

יודעים אחרם שלי יש חלוקי דעות על עצם המדיניות של מטרד הסעד ועל שיתוף הציבור בפעולות הסעד. הרי לא יחכן שלא תבוא הצעה גם על קצוץ בפעולות אדמיניסטרטיביות. אני אומרת, כי עובד סוציאלי נחשב כמורה בבית-הספר; את זה צריך ואת זה צריך. ואנו אף יודעים כי שכורות בכל המקומות הם עכשיו האחרז הגבוה ביותר בכלל ההוצאות. ככה זה. אם איננו יכולים לקבוע את גובה המסכורות, אזי לפחות אנו חייבים לקבוע את מספר העובדים.

לסיכום דברי אני אומרת, כי מתוך שמיעה ראשונה אנו נצטרך להציע שמטרד הסעד יבדוק היטב בכל הסעיפים ולקבוע היכן לקצץ.

ט. כפרית:
אנחנו זוכרים שבשנים הקודמות נשארנו סכומי כסף שלא נוצלו. זוכרת אני שנה שהוחזר סכום של 300 אלף לירות, בגלל סיבות טובות. מכל מקום, היתה זו עובדה שהתקציב לא נוצל. אולם, עתה אני שומעת שבשנה שעברה היה גרעון. כל כעסו של מטרד הסעד וכל הפעולות שנעשו או לא נעשו מוטלת האשמה על האומללים ביותר, על הילדים הדפוקטיביים המחכים בקוצר רוח לפתיחת המוסדות כמו צפת ורעננה. אני אומרת, כי מה שאנו דוחים עכשיו, אזי זה נדחה בכלל.

גם במטרד הבריאות יש קיצוצים, ואף שם זה פוגע בפעולות. אני אומרת, אל לנו ללכת בדרך זו, זוהי הדרך הקלה ביותר - לא לפתוח מוסד - זה קל מאד. ולכן אני מציעה לסגן הטר ולמנהל הכללי של מטרד הסעד, לתת את דעתם במציאת דרך לקצוצים, בטווח ארוך-אדמיניסטרטיבי, ולא בטווח של פעולות.

ב"צ הרמלי:
כששמעתי שאין אפשרות לקצץ 2% מתקציב מטרד הסעד מבלי לסגור מוסדות או לפתוח מוסדות, מבלי לקצץ בפעולות, התעוררה בי מחשבה - מטרד הסעד אנו עובד כה יעיל שאפילו 2% אין ביכולתו לקטץ 2% בסובן עבודה זה 9 רגעי עבודה ליום. ואני אינני מאמיין שמטרד הסעד עובד בצורה כה יעילה; אינני רוצה להאמין שמטרד הסעד עובד בצורה כה יעילה עד כדי שלא יאלץ לסגור. אני טשוכנע שאפשר למצוא את 2% ע"י יעילות. אולם דבר זה נוגע לסעיפים אחרים מבלי לפגוע בעצם הפעולה של מטרד הסעד.

יש הכרח בפתיחת המוסד בצמת, ואחרם הניסוקים טעד כה לא מוסד זה לא נפתח, הרי יש בזה טעום אחר יעילות.

רבוצי, מה שלא נחשוב, כדי להגיע למסקנה שמטרד הסעד אינו יכול למצוא דרך לקצוץ ב-2% מתקציבו, הרי יהיה זה טעום שהמטרד עובד בצורה היעילה ביותר. ואינני רוצה להיכנס לפורטיים. אבל אני חושב, מה ועדת הסירותים יכולה לעשות בענין זה? לי נדמה שלועדת הסירותים אסור לתת את התשובה, להיפך: ועדת הסירותים צריכה להגיע למסקנה זו: אסור לסגור מפעלים; אסור לא לפתוח מפעלים אסר נמצא להם תקציב.

לדעתו, יש הכרח בזה שמסרד הסעד ימצא את הדרך לקצץ 2% ע"י יעילות המדיניות במסרד. והיה, אם המסרד ימסר שלא יוכל לעשות כן, הרי גם אז לא יהיה לי ספק שהוא יוכל למצוא כיצד לקצץ את 2%, ואולי יותר מזה.

אני מציע שתקום ועדה קטנה אשר תהיה מורכבת מחברים שאינם נמצאים בתוך העבודה מסט ואשר הם אינם מחויבים בתקציב, ויוטל עליה לבדוק את הדבר הזה. אני מקווה שמסרד הסעד ימצא את המצבים המתאימים, וכמו כן ימצא כיצד ליעל את עבודתו.

ג. צנזר:

אני מצטערת שאצטרך להוסיף את קולי למקהלה הכללית. לדעתי, לא הוגשה כל תכנית מקיפה של קיצוצים. הרי אין זו דרך, לבוא ולומר כי היינו מוכיחים לפתוח מוסד זה או אחר, - ובמצב כזה לא נפתח אותו. אבל חושבת, כי מסרד הסעד לא טיפל בטאלה זו באופן יסודי. אני אף חושבת, כי בכל בית קטן, תמצא עקרת הבית כיצד לקמץ בטעת הצורך.

על ענין המדיניות במסרד ברצוני לומר, כי זהו דבר שכל הציבור מדבר עליו; ולא הוא בלבד, אלא גם מבקר המדינה.

חבר הכנסת הרמל ציין, בין היתר, במסרו, כי 9 רגעי עבודה ביום יש בזה מסום דרך של יעול.

בזמן הדיון על התקציב שאלנו, מה תכנון של טעיף זה כשנמצא סכום מסויים על ידו; לא קבלנו תשובה. דברנו על כפילות - גם אם לא נתקבלה תשובה.

אני הייתי באמת רוצה לטפוע פה תכנית תקציב הפיתוח.

בדעה לי, שכדאי היה שמסרד הסעד יבדוק את כל המעייפים באופן כללי ויראה היכן אפשר לצמצם, ולא לבוא ולומר: הדברים שהיינו צריכים לעשות, לא נעשה.

היגור ר. הקטיון:

אנו למעשה נמצאים טוב בדיון על אותו נושא - הקיצוצים. זוהי בעיה כללית של המדינה, של הממשלה, של כל מסרד.

אני בדקתי את הדבר הזה כשהייתי בפנינו ענין הקצוצים במסרד הבריאות. אז שאלתי אם גם במסרד החקלאות נעשים אותם הדברים, אמרי לי: כן, אך אנו עושים את הקצוצים בצורה כזו שזה לא ניכר.

נכון אמר חבר הכנסת הרמל, כי אמר למצוא את הקצוץ של 2% במסרד הסעד. אנו מחפשים דרך לפרודוקטיביות, לפיריון עבודה; וזה בכל המסחים. עלינו למצוא דרכים להעלות פיריון העבודה.

ועתה, רצוני להביע את תמכונני על הדברים שבמסרו כאן, שכאילו היה כסף שלא נוצל. לדעתי, יש לתקן זאת.

חושבני, שאין ללכת בדרך זו שנאמרה: לא לפתוח מוסד. הרי אנו חייבים לתת תשובה להורים שמחכים בתור לסדור ילדיהם. גם רעננה וגם צפת צריכים להיפתח. ואינני מדברת על פרדס-חנה, מסום שאינני מכירה את הבעיה הזו.

נגב, הסיכום שלנו בבעיית הקצבים בתקציב
מסדר הבריות היה ברור הצעתו של חבר הכנסת הרמל: להקים ועדה אשר
היא תפאז דרכים לקצבים. אותה הצעה הייתי מציעה לגבי מסדר הסעד.

ועוד: רצופי לגמט את הדברים שבמסדר כגון,
כי הקפוץ בעטה על חשבון הנזקקים.

ג. הרמל:
אני מצטער מוד מסדר הסעד לא בא עם הצעות.
אם היו באים ואזורים לנו שהם יכולים לקטץ
פה ושם, אזי היה לנו קל יותר לדון בכך. אולם, הדברים במסדר נחרת:
קצבים על חשבון הפעולות. אל זו בלבד אלא לא נחמדה שום טלה על
המגבון של המסדר, על הפקידים ועל ההוצאות הפרודוקטיביות.

לדעתי, תפקיד הוועדה שלנו הוא עוד בלבד:
לקבוע את הפרינציפיים באופן כללי לגבי כל המסדרים.

רציתי להציע שבנו בחליט טיז כי אנו
מתנגדים לקצבים שמסדר הסעד מציע, - לקצץ על חשבון התמיכות
למשפחות. הרי אותן משפחות מקבלות את תמיכותיהן כפי שהן קבלו לפני
שנתיים, וזאת מבלי להתחשב בתוספת היוקר.

במחלקה לטיפול בנזק מיוחד ישנו טכום...
(מר ברטלע: זהו מעיף של פעולות נגד הסיסיון. בזמנו מסדרנו, כי אנו
במנעים מלנזקב בשם זה.) במעיף זה אפשר לקטץ.

אני מצטרף לדעה על הקמת ועדה אשר היא
תבדוק ותחליט מה יש לעשות.

פ. זונברג:
השבוע הייתי בעירייה בתניה על סבת
לדון על מקרה סוציאלי פטווייה. חבר
הוועדה של עיריית בתניה אמר לי, כי מכיון שמסדר הסעד מקצץ או קצץ
80% מתקציבו האם נכון הדבר?

סגן מר הסעד י.ט. רוזנברג:
לא היו שום קצבים בתקציב הרשויות
המקומיות. להיפך, היו העלמות בתקציב
רוב הרשויות המקומיות, בהתאם לקליטה הנוספת שהרשויות האלה קלטו
בזמן המהפכה. סמטיכים לתת את העלמות האלה כל הזמן. כל כמה חדשים,
בעטית הערכה חדשה. הערכה זו בעטית ע"י העובדת הסוציאלית. לצערי,
התקציב של בתניה איננו בירי, אולם אני סוכן להפציחו לך.

עולים שהגיעו ב-1.4.55 אינם נכללים בהקצבות
שביתנות היום. אין לנו תקציב עבורם.

(ב) יש הבדל בהקצבה לאנשי המעברות, בטעברות
ההקצבה היא 100%, ומילו ההקצבה לתושבים ברשויות המקומיות היא 60%.
מכיון שאנו דורשים שהרשויות ישתתפו, אנו מחייבים אותן, ומילו הן טוענות
שאין להן תקציב לכך.

אני מתפלג על חברת הכנסת נצר על כי היא
נומדת שאפשר למצוא קצבים באדמיניסטרציה. חברי הכנסת יודעים את
הבעיה הזו; הם מכירים אותה די טוב. אני שמע שאבר הכנסת הרמל לא
עמד על הנקודה הזו, כי הוא יודע שהנקודה הזו היא יותר רחבה.
עדיין לא ראיתי את המסר הצליח בזה. יש לנו הסתדרות עובדים,
ועד עובדים זכו. הם קובעים לא רק את המסכורת, אלא גם את מי
לפטר ואת מי לא לפטר.

חבר הכנסת הרמל דיבר על 9 רגעי עבודה ביום; ביחס לבעיה זו היה דיון ארוך ובקטנו שהעובדים יעבדו חצי שעה נוספת, ולא הצלחנו. מגוד עובדי הסדינה סירב. זה איתה הפניה של המשטלה כולה. בדבר זה לא הצלחנו. זאת ועוד: יושבות פה כמה חברות שהן גם חברות ועדת החינוך. אתם זוכרים ודאי את הדיון הממושך והמייגע שהיה בקטר לפניה אל המורים שהם יעבדו שתי שעות נוספות בשבוע; וגם בזה לא הצלחנו.

ברור שמפטר למצוא קצוצים במדינת ישראל. יש לי מחלקה אשר אני רואה שמפטר לפטר 6 עובדים, והיינו מסתפקים רק בשניים. רצוני לומר לכם, כי אינני יכול לעשות זאת, משום ששתי עובדים אלה הם מיני הועד הלאומי, להם משפחות גדולות וכו'. והייתי מוכן לראות את האדם אשר יוכל להצליח בקצוץ המדיניסטריבי. וידועה לכל הפרטה של ועדת לבון. אני מוטרד, כי כאשר מדברים על קצוצים מדיניסטריביים, אזי זה רק מסבך את הארון.

התקציב החדש לרשויות המקומיות עבור עזרה ישירה הוא 320 מילף לירות לחודש. התקציב החדש למוסדות ממוזיים הוא 106 מילף לירות לחודש. גנים ומעונות יום - 50 ועוד כמה מילף לירות. בסך הכל 556 מילף לירות לחודש. בטכום זה אין לגעת. ל" בוסף לזה, מסכורת המטפלות במוסדות לילדים המסיביים. התבטאת ב-200 מילף זה כולל עבודות, שיכון, סידור זקנים, מפעלים לפוגבלים, מרכזים שכונתיים, מועדוני נוער וכו'.

בשנה שעברה התלבטנו ובקטנו למעלות את התקציב בעוד 100 מילף לירות.

דומני שאין עצה אחרת מלבד לקצץ בפעולות, רצוני לציין במפורט, כי אנו לא הצענו קצוצים בפעולות; אין זו הצעת המסדר ואין זו הצעת; אלא המרת: נשטעו מחטבות כאלה.

לא היה עודף בשנה שעברה. בשנה שעברה היה גרעון בתקציב בטכום של 400 מילף לירות, וזה פגע בשני טעימים: סדור ילדים ובעזרה ישירה. המוצר העביר את הגרעון הזה על סנת שהתשלומים של חודש סרף יועברו לתקציב 1955/56. לאחר מכן נשאר גרעון קטן.

תקציב הפיתוח הוא 300 מילף לירות.

ב"צ הרמל:
הרמיל ומגן טר הסעד לא רואה דרך ליעל את עבודת מסדר הסעד ב-2% של ההוצאות, אזי אני מציע שהוועדה שללו תבקט את מסדר הסעד להביא לישיבה הבאה המעלה היסוד ועדת השירותים.

הי"ר ר. הקטין:
אני מבקשת את חבר הכנסת הרמל לראות את הצעתו זו עד לאחר ספיעת דבריו של המנהל הכללי.

ה ר ח ל ט
לסייר במוסדות הסגורים של סעוד. המער וגם ביבנה. ביום ב' הבא.

הי"ר ר. הקטין:
(קוראה מכתב של קופת-חוליות סעוד היפה, בענין הברחה לתינוקות, סיום 24.5.56).

מר ברסלעו: הודעתי בדברי כי בסעיף החזקת ילדים
גם בפוסדות סגורים ופתוחים נמצא גרעון
מהתקציב של שנה שעברה. ברור הדבר שאנו צריכים לחשוב מה יש לעשות
עם אותם הגנים. אני מציע, כי פתיחת פוסד נוסף, זה תקציב נוסף.

היו"ר ד. ר. הקטין: על בעיה זו ועל בעיית המיסיון נפסיד
בישיבה הבאה.

הישיבה נועלה בשעה 11.15.